

Urvų gelmėse išbandomos jėgos ir patikrinami jausmai

Speleologai urvų dugnuose palieka lenteles su savo pavardėmis.

Daugeliui tai gali pasirodyti savęs kankinimas, tačiau jems, speleologams, tai yra didžiausias malonumas. Juos vilioja ne tik žemės gelinėse slyptynys neprasti gamtos stebuklai, sukurti iš vandenų ir uolų. Jems kur kas įdomiaus jie išskiria savo, o išlipus iš urvo, vėl atrasti, koks nuostabus ir spalvingas yra pasauly.

Eina tėvo pėdsakais

28 metų kaunietis Aidas Gudaitis speleologijos susidomėjė būdamas 12 metų. Tada jis kartu su savo tėvu ir kitais jo bendražygiais jau keliaudavo į vieną ekspedicijas Urule, Kaukau. Po šešerių metų Aidas jau pats pradėjo vadovauti speleologų ekspedicijoms. Apie urvus Aidas gali pasakoti valandų valandas - ju gausu daugelyje šalių. Pavyzdžiu, Vakarų Ukraina garsėja beveik 200 kilometrų ilgio urvu. Optimiškai, išsiraigžiusi po žeme 30 metrų gylyje. Idomūjų urvų yra Lenkijos Tatruose, Kroatijoje, Slovėnijoje, Ispanijoje. Kiekvieno speleologo svajonė nuvykti ir paklaudižioti Meksikos urvus, taip pat patyrinėti sustingiosios lavos suformuotus urvus Havajuose.

Laimėk

Tu gali laimėti CAPUCCINO albumą "9 mėnesiai". Atsakyk i kelių paprastus klausimus ir atsakymus siųsk adresu: "Valstybių laikraštis" jaunimo priehoda "Atžalynas", Laisvės pr. 60, 2056 Vilnius arba elektroniniu paštu: atžalynas@valstietis.lt. Nepamiršk nurodyti, kokią prižiūrėtum gauti - albumo "9 mėnesiai" kompaktinį diską ar kasetę.

1. Kokis šviesiaplaukės CAPUCCINO vokalistės vardas?
a) Asta,
b) Gražina,
c) Monika.

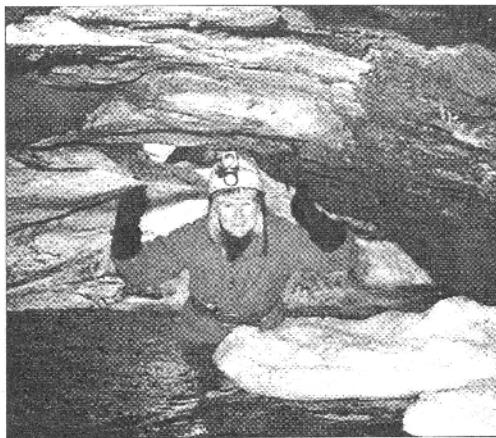
2. Kas dalyvavo CAPUCCINO merginų fotosesijoje?
a) kanškiai,
b) studentai,
c) mokytojai.

Praėjusiame "Atžalyno" numerijoje skelbėme konkursą DINAMIKOS albumui "Saulės vėjas" laimėti. Kompaktinį diską laimėjo Toma Aniulytė iš Jurbarko, o kasetę - Vilma Dainauskaitė iš Demeniškių kaimo (Lazdijų r.).

Spausdiname teislingus atsakymus:

1. Koks pirmosios DINAMIKOS vokalistės vardas? - Viktorija.
2. Kas kuria DINAMIKOS dainas? - Gintas Brokas.

Mirkito požeminėje upėse - menkas malonumas.

Pris dešimt metų Lietuvoje buvo įsikūrusi ne vienas speleologų klubas, tačiau dabar ekspedicijoms ruošiasi tik išlikusiu entuziastų grupelės. Iš pirmo žvilgsnio speleologija neatrodoto žavus užsiėmimas - po žeme dužnai tenka praleisti kelias paras, beto, kiekvieno tolimesnė ekspedicija žmogus iš kliūčio ištraukia pusantro tūkstančių litų. O kiek dar kainuoja speciaiši šilti drėgmės neprateidžiantys drabužiai, apavas bei įrankiai? A. Gudaitis pasakoja, kad visai reikalinga speleologo mantinė galima nusipirkti už penkis tūkstančius litų. "Tačiau juk nebučina viskā pirkti - kai ką galima pasidaryti patiem, kai ką pasiskolinti ar išsinuomoti. Jei žmogus ruošiasi nesunkiam žyginiui, amunicijai pasirūpinti užtekti ir šimtu litų", - nuramino Aidas.

Gamta keršia drąsuoliams

Urvuose, kai ir kalnuose, netatsargūs neatleidžiamas. Kaiip ar alpinizme, gamta jai išsūkii metus iems drąsuoliams keršią sniego laviną, iš po koju išsprindusiai akmenimis, kurie lekia tiesiai į ant uolų pakibusius žmones. Aidiui ne kartą teko girdeti ir skaityti

apie traigškai pasibaigusias speleologų ekspedicijas - vienus prie urvo pasiliko sniego lavina, kitus užklupo potvynis, treči sušalo, ketvirti susilažė rankas ar kojas. "Ačiū Dievui, tačiau mūsų ekspedicijose tokiai nutukimų nepastaike", - atsiduso pašnekovas. Tiesa, kartą ir jis gavo trūgubą adrenalinio dozę - iš siebos ištrukus kabliui, žemyn krito keturis metrus, kol virvę su laikė kili kabliai. Kitą kartą tik per centimetrai nuo kojos prasvilié akmuo. "Jei būtų patakes, kąčiau būtų išūsus", - ramiai pasakojo Aidas. Tačiau tui - tik pirmieji išbandymai. "Būdamas urve, per parą žmogus prasijasi laip, kaip gyvenime jo nepažintum per penkerius metus. Urvo atsiveria visas jo vidus, - sakė Aidas. - Tarkim, žmogus gali atrodyti draugiškas ir pritampantys prie koletyvo. o nusileidus į urvą išaiškėja, kad jis yra patas dižiausias eigoitas".

Dugno - neikalauja gero ne tik fizinio, bet ir psichologinio pasruošimo. Po žeme tamstu ir velniškai šalta - 300 metrų gylyje termometras rodo nuli, nusileidus keliais šimtus metrų žemiu, temperatūra keliais laipsniais pašoka į viršų. "Kol lipi ar leidies, pila prakaitas, bet kai sustojo, po kelius minučių pradeida krėsti šalutė", - pasakojo Aidas. Tačiau tui - tik pirmieji išbandymai. "Būdamas urve, per parą žmogus prasijasi laip, kaip gyvenime jo nepažintum per penkerius metus. Urvo atsiveria visas jo vidus, - sakė Aidas. - Tarkim, žmogus gali atrodyti draugiškas ir pritampantys prie koletyvo. o nusileidus į urvą išaiškėja, kad jis yra patas dižiausias eigoitas".

Urvai patikrino jausmus

Tai, kad speleologija leidžia gerai pažinti žmones, irodė ir tas faktas, kad būtent keliaudamas po urvus Aidas susidraugavo su mergina, kuri vėliau tapo jo žmona. "Tos ekstremalias sąlygos, kurias tekdavo patirti būnant 400 metrus po žeme, iš tikrųjų kažkaip paveikia jausmus", - žyptelėjo Aidas.

Tačiau ir turinės ekspedicijos nėra lengvas pasivaikščiojimas. Urvo šumas - nusileidimas iki

pediciją į vieną giliausiu urvą Europoje - Kroatijoje esančią Lukiną Jamą. Šiam urvui jis pralaido 4 paras ir penkiolika valandų. Būdamas po žeme, jis 24 valandas dišo ir 12 valandų išsėjosi. Tempias darbas nenuėjo veltui - du jo būčiuliai nusileido į 1350 metrų gylyje ir pagerino Lietuvos rekordą. Dar sunkesniu dienomis prasidėjo, kai urvo šturmutojams į viršų teko kelti visą 800 kilogramų svėrisių įrangą.

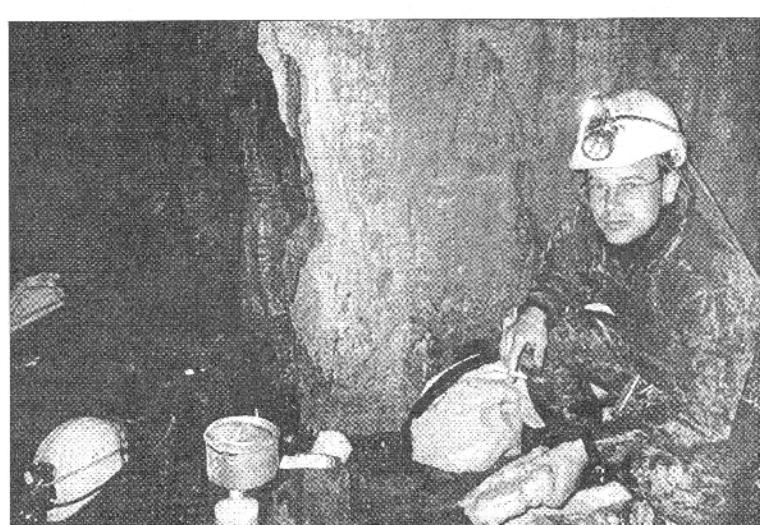
Kilometras atrodo nedaug - tokį atstumą gali nubėgti per keleturias minutes arba mažiau nuvažiuoti per 30 sekundžių. Visai kitaip laikas slenka, kai tenka tą kilometrą įveikti kopiant į viršų ir tempiant su savimi bagažą. Atsimenu, Kroatijoje 750 metrų įveikiau tik per 15 valandų", - išpuždžiai dalijosi speleologas.

Iš pragaro į rojų

Ką žmogus jaučia, kai po 24 valandų darbo grūvia miegoti? Ne, ne i savo lova, o i drėgną palapinę, pastatyta ant akmeningo grunto kelių šimtų metrų gylyje. "Prabundi kas porą valandų. Prakliūkai tai galima vadinti ne poilsiu, o kentėjimu - kai tenka prisivertinti išbūti lab dylikla valandų per kurias atsiguna rankos ir kojos", - pasakojo Aidas.

Zinoma, ne kiekvienas žygis yra toks varginantis. "Kryme yra urvių draustiniai, į kuriuos nusileidžių pasirožti gamtos stebuklais, pabūni urve 12 valandų, o paskui išlipi - viskas atrodo pūkuoti ir malonus. - šyptelė pašnekovas. Tačiau būna ir kitokios urvų - sienos pilkos, šlapios, tenka šliaužti per purvinas dūmblo banga - tada jouties beveik kalpanalizacijoje. Didžiausias malonumas pajunti išlipęs iš tokio urvo. Sėdėdamas skverė nesusimaištai, kaip gražiai atrodo žaliniuojantis medžiai, dangumi plaukiantys debesys. O kai išlipi iš urvo ir pamatai tas neapsakomas spalvas, pasijunti lyg butum iš pragaro patekęs į rojų".

Bronius UŠINSKIS
Aida GUDAIČIO iš "Valstybių laikraštio" archyvo nuotr.

Nusileidimas į urvą nuo šalčio gelbsti karbidinių lėmpų ir žvakų skleidžiama šiluma.